Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo vijeće)

9. veljače 2017.*

„Dizajn Zajednice – Prijava dizajna Zajednice koji predstavlja čaše – Pojam ‚prikaz prikladan za umnožavanje' – Neodređenost prikaza u pogledu opsega zahtijevane zaštite – Odbijanje ispravljanja nedostataka – Odbijanje dodjeljivanja datuma podnošenja prijave – Članci 36. i 46. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Članak 4. stavak 1. točka (e) i članak 10. stavci 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 2245/2002"

U predmetu T-16/16,

Mast-Jägermeister SE, sa sjedištem u Wolfenbüttelu (Njemačka), koji zastupaju H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus i J. Engberding, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa S. Hanne, u svojstvu agenta,

tuženik,

povodom tužbe podnesene protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. studenoga 2015. (predmet R 1842/2015-3), koji se odnosi na prijavu za registraciju čaša kao dizajna Zajednice,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: A. M. Collins, predsjednik, R. Barents (izvjestitelj) i J. Passer, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 19. siječnja 2016.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 4. travnja 2016.,

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od tri tjedna od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

Pravni okvir

1 Članak 36. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.), u skladu s izmjenama, naslovljen „Uvjeti koje prijave moraju ispunjavati” propisuje:

„1. Prijava za registraciju dizajna Zajednice sadržava:

(a) zahtjev za registraciju;

(b) podatke o podnositelju prijave;

(c) prikaz dizajna prikladnog za umnožavanje[; m]eđutim, ako je predmet prijave dvodimenzionalni dizajn, a prijava sadržava zahtjev za odgodu objave u skladu s člankom 50., prikaz dizajna može se nadomjestiti uzorkom proizvoda.

2. Prijava dizajna također sadržava naznaku proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koji se dizajn namjerava primijeniti.

3. Nadalje, prijava može sadržavati:

(a) opis kojim se pobliže objašnjava prikaz ili uzorak;

(b) zahtjev za odgodu objave registracije u skladu s člankom 50.;

(c) podatke o zastupniku ako ga je podnositelj prijave imenovao;

(d) klasifikaciju proizvoda, s naznakom razreda, u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koje se dizajn namjerava primijeniti;

(e) podatke o dizajneru ili više dizajnera ili izjava pod odgovornošću podnositelja prijave da se dizajner odnosno više dizajnera odriče prava da bude naveden.

4. Prijava podliježe plaćanju pristojbe za registraciju i objavu. Ako je podnesen zahtjev za odgodu prema stavku 3. točki (b), pristojba za objavu zamjenjuje se pristojbom za odgodu objave.

5. Prijava mora ispunjavati uvjete utvrđene provedbenom uredbom.

6. Podaci koji su sadržani u dijelovima prijave navedeni u stavku 2. i u stavku 3. točkama (a) i (d), ne utječu na opseg zaštite dizajna kao takvog.”

2 Glava V. Uredbe br. 6/2002, naslovljena „Postupak registracije” sadržava članke 45. do 50.

3 Članak 45. navedene uredbe, naslovljen „Ispitivanje formalnih uvjeta za podnošenje prijave” propisuje:

„1. [EUIPO] ispituje udovoljava li prijava uvjetima iz članka 36. stavka 1. za utvrđivanje datuma podnošenja.

2. [EUIPO] ispituje:

(a) udovoljava li prijava drugim uvjetima iz članka 36. stavaka 2., 3., 4. i 5. i kod višestruke prijave uvjetima iz članka 37. stavaka 1. i 2.;

(b) udovoljava li prijava formalnim uvjetima utvrđenim provedbenom uredbom za provedbu članaka 36. i 37.;

(c) jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 77. stavka 2.;

(d) jesu li ispunjeni uvjeti koji se tiču zahtijevanja prvenstva, ako je prvenstvo zahtijevano.

3. Uvjeti za ispitivanje formalnih uvjeta za podnošenje prijave utvrđuju se provedbenom uredbom."

4 Članak 46. Uredbe br. 6/2002, naslovljen „Nedostaci koji se mogu ispraviti" propisuje:

„1. Ako pri provođenju ispitivanja prema članku 45. [EUIPO] primijeti da postoje nedostaci koji se mogu ispraviti, [EUIPO] od podnositelja prijave zahtijeva njihovo ispravljanje u propisanom roku.

2. Ako se nedostaci tiču uvjeta navedenih u članku 36. stavku 1., a podnositelj prijave udovolji zahtjevu [EUIPO] u propisanom roku, [EUIPO] kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji su nedostaci uklonjeni. Ne uklone li se nedostaci u propisanom roku, prijava se ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice.

3. Ako se nedostaci tiču uvjeta, uključujući plaćanje pristojbi, koji su propisani u članku 45. stavku 2. točkama (a), (b) i (c), a podnositelj prijave udovolji zahtjevu [EUIPO] u propisanom roku, [EUIPO] kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji je prijava prvotno podnesena. Ako se nedostaci ne isprave ili se plaćanja ne izvrše u propisanom roku, [EUIPO] prijavu odbija.

4. Ako se nedostaci koji se tiču uvjeta navedenih u članku 45. stavku 2. točki (d) ne isprave u propisanom roku, to dovodi do gubitka prava prvenstva za prijavu."

5 Članak 47. Uredbe br. 6/2002, naslovljen „Razlozi odbijanja registracije", propisuje:

„1. Ako [EUIPO] pri provođenju ispitivanja na temelju članka 45. primijeti da dizajn za kojeg se traži zaštita:

(a) ne odgovara definiciji prema članku 3. točk[i] (a); ili je

(b) protivan javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima,

[EUIPO] odbija prijavu.

2. Prijava ne može biti odbijena, a da podnositelju prijave nije prethodno pružena mogućnost da svoju prijavu povuče, izmijeni ili da podnese svoje očitovanje."

6 Članak 4. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42, str. 70.), naslovljen, „Prikaz dizajna", u stavku 1. točki (e) propisuje:

„1. Prikaz dizajna sastoji se od grafičkog prikaza ili fotografije dizajna, u crno-bijeloj tehnici ili u boji. Mora ispunjavati sljedeće uvjete:

[…]

(e) dizajn se prikazuje na neutralnoj podlozi i ne smije biti retuširan tušem ili korekturnom tekućinom[; m]ora biti kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koja se zahtijeva zaštita te koja omogućuje njihovo umanjivanje ili uvećanje na dimenzije koje nisu veće od 8 na 16 cm po pogledu za unos u Registar dizajna Zajednice […]”

7 Članak 10. Uredbe br. 2245/2002, naslovljen „Pregled uvjeta u vezi datuma podnošenja prijave i formalnih uvjeta”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. [EUIPO] obavješćuje podnositelja prijave da se datum prijave ne može dodijeliti ako prijava ne sadrži:

(a) zahtjev za registraciju dizajna kao registriranog dizajna Zajednice;

(b) podatke o podnositelju prijave;

(c) prikaz dizajna na temelju članka 4. stavka 1. točaka (d) i (e) i prema potrebi uzorak.

2. Ako se nedostaci navedeni u stavku 1. otklone u roku od dva mjeseca od uručenja obavijesti, datum na koji su ispravljeni svi nedostaci određuje se kao datum podnošenja prijave.

Ako se nedostaci ne uklone prije isteka roka, prijava se ne uvažava kao prijava dizajna Zajednice. Sve plaćene pristojbe se vraćaju.”

Okolnosti spora

8 Tužitelj, Mast-Jägermeister SE, podnio je 17. travnja 2015. prijave za registraciju dizajna Zajednice Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) na temelju Uredbe br. 6/2002.

9 Registracija je prijavljena za sljedeće dizajne:

— dizajn Zajednice br. 2683615-0001: [povjerljivo] [1];

— dizajn Zajednice br. 2683615-0002: [povjerljivo].

10 Prijava za registraciju odnosi se na proizvode „čaše” koji potpadaju pod razred 07.01 Lokarnskog sporazuma od 8. listopada 1968., kako je izmijenjen, kojim je uspostavljena međunarodna klasifikacija za industrijski dizajn i njegovih izmjena.

11 Prema prvom zapisniku o ispitivanju od 17. travnja 2015. ispitivač je obavijestio tužitelja da za dizajn iz točke 9. ove presude naznaka proizvoda, odnosno „čaša”, za koje je prijavljena zaštita ne odgovara podnesenim prikazima jer oni također prikazuju boce. Predložio je tužitelju da dvama dizajnima doda naznaku „boce” iz razreda 09.01 Lokarnske klasifikacije. Ispitivač je dodao da višestruke prijave trebaju biti razdvojene s obzirom na to da se proizvodi „čaše” i „boce” svrstavaju u različite razrede. Pojasnio je da će prijava biti odbijena ako se ispravak ne učini u utvrđenom roku.

12 Dopisom od 21. travnja 2015. tužitelj je odgovorio da nije prijavio zaštitu za boce umnožene u prikazima te je predložio sljedeće pojašnjenje naznake proizvoda: „Čaše za piće u obliku spremnika za bocu koja je njihov sastavni dio”. Dodao je da je svrstavanje u razred 07.01 Lokarnske klasifikacije također prikladno za tu naznaku.

1 — Povjerljivi podaci su izostavljeni.

13 U drugom zapisniku o ispitivanju od 25. lipnja 2015. ispitivač je naveo da je nakon dopisa od 21. travnja 2015. i telefonskog razgovora između njega i tužitelja bilo jasno da potonje navedeni ne traži zaštitu za boce. Međutim, prema ispitivaču, te boce jasno se pokazuju na prikazima i novo ispitivanje pokazuje da prijava za registraciju ne sadržava prikaze u skladu s odredbama članka 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002. Stoga je smatrao da zbog prisutnosti boca nisu jasno vidljiva obilježja za koja se zahtijevala zaštita. Nadodao je da to može biti otklonjeno podnošenjem novih slika na kojima su zahtijevana obilježja jasno razgraničena točkastim linijama ili obrubima u boji. Pojasnio je da ne može dodijeliti datum podnošenja prijava dok se ne otklone nedostatci. Zaključno je naveo da, ako se otklone nedostatci u utvrđenom roku, datum dostave novih slika smatrat će se datumom podnošenja prijave, no, ako se to propusti učiniti, smatrat će se da prijave za registraciju nisu podnesene.

14 Dopisom od 14. srpnja 2015. tužitelj je odgovorio da su ispunjeni uvjeti za dodjeljivanje datuma podnošenja prijave jer dostavljeni prikazi prikazuju dizajn na neutralnoj podlozi. Pojasnio je da se članak 4. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 2245/2002 odnosi na kvalitetu prikaza, a ne njihov sadržaj. Stoga nije dostavio nove slike.

15 U trećem zapisniku o ispitivanju od 16. srpnja 2015. ispitivač je ostao pri istaknutom iz zapisnika od 25. lipnja 2015. prema kojem prikazi prikazuju čašu i bocu.

16 Dopisom od 21. kolovoza 2015. tužitelj je, pozivajući se na telefonski razgovor s ispitivačem, odgovorio da ne razumije zašto datum podnošenja prijave može biti utvrđen u slučaju dodavanja naznake proizvoda ili razdvajanja višestruke prijave, ali ne i u slučaju prvotno dostavljenih slika. Tužitelj je zahtijevao donošenje odluke protiv koje se može uložiti pravni lijek ako odluka o ispitivanju ne bude poništena.

17 U četvrtom zapisniku o ispitivanju od 24. kolovoza 2015. ispitivač je obavijestio tužitelja da može otkloniti nedostatke ili dostavom novih slika ili dodavanjem oznake „Boce” i razdvajanjem višestruke prijave.

18 Dopisom od 28. kolovoza 2015. tužitelj je zahtijevao donošenje odluke protiv koje se može uložiti pravni lijek.

19 U odluci od 31. kolovoza 2015. ispitivač je naveo da tužitelj nije otklonio nedostatke prijave za registraciju zato što se nije slagao sa zapisnikom o ispitivanju. U skladu s člankom 46. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002 i člankom 10. stavkom 2. Uredbe br. 2245/2002 smatrao je da se prijave za dizajn koje su navedene u točki 9. ove presude ne smatraju prijavama za dizajn Zajednice pa da nije moguće dodijeliti datum podnošenja prijave. Osim toga, naložio je povrat iznosa plaćene pristojbe.

20 Tužitelj je 15. rujna 2015. podnio žalbu EUIPO-u protiv odluke ispitivača, na temelju članaka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002.

21 Odlukom od 17. studenoga 2015. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a potvrdilo je u točki 15. pobijane odluke da se iz dva dizajna iz točke 9. ove presude ne može utvrditi traži li se zaštita za čašu, bocu ili njihovu kombinaciju. Pojasnilo je u točki 16. pobijane odluke da prikaz koji je valjalo podnijeti s prijavom u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 6/2002 služi za identifikaciju dizajna čija se zaštita zahtijeva i da je on uvjet za dodjeljivanje datuma podnošenja prijave u skladu s člankom 38. stavkom 1. navedene uredbe. Datumom podnošenja prijave određuje se vrijeme koliko je dizajn registriran: novost i obilježje određuju se u odnosu na ranije modele koji su bili dostupni prije dana podnošenja prijave. Žalbeno vijeće dodalo je da, u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002, prikaz treba omogućavati jasno prepoznavanje svih detalja čija se zaštita zahtijeva.

22 Žalbeno vijeće dodalo je u točkama 17. i 18. pobijane odluke da je navod prema kojem predmet zaštite dostavljenih prijava jasno proizlazi iz prikaza u kontradikciji sa samim obrazloženjem tužitelja i da se njegovim prijedlogom da navede dotične proizvode nisu mogli otkloniti nedostaci prikaza dizajna, s obzirom na to da se taj prikaz ne može koristiti radi utvrđivanja opsega zaštite.

23 Konačno, žalbeno vijeće navelo je u točki 22. pobijane odluke da je ispitivač povrijedio obvezu obrazlaganja iz članka 62. Uredbe br. 6/2002. Naime, prema tom vijeću, prijave se nisu trebale smatrati prijavama za registraciju dizajna Zajednice zbog nedostataka dostavljenih prikaza na temelju članka 46. stavka 2. Uredbe br. 6/2002, u vezi s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) te uredbe i člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002, a ne zbog nepostojanja suglasnosti tužitelja sa zapisnicima ispitivača.

Zahtjevi stranaka

24 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— utvrdi 17. travnja 2015. kao datum podnošenja prijave za dizajne br. 2683615-0001 i 2683615-0002;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući one koji su zahtijevani u žalbenom postupku;

25 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost drugog dijela tužiteljeva tužbenog zahtjeva

26 EUIPO ističe nedopuštenost drugog dijela tužiteljeva tužbenog zahtjeva, koji se odnosi na određivanje 17. travnja 2015. kao datuma podnošenja spornih dizajna, jer se radi o izdavanju naloga, a Opći sud ne može izdavati naloge.

27 U tom pogledu valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi u okviru tužbe podnesene Sudu Europske unije protiv odluke žalbenog vijeća EUIPO-a, EUIPO mora sukladno članku 61. stavku 6. Uredbe br. 6/2002 poduzeti mjere kako bi postupio u skladu s odlukom tog suda. Prema tome, nije na Općem sudu da izdaje nalog EUIPO-u (vidjeti, po analogiji, presudu od 20. siječnja 2010., Nokia/OHIM – Medion (LIFE BLOG), T-460/07, EU:T:2010:18, t. 18. i navedenu sudsku praksu).

28 Iz navedenog proizlazi da je drugi dio tužbenog zahtjeva nedopušten.

Meritum

29 Tužitelj iznosi dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članaka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002 u vezi s njezinim člankom 36. , a drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu prava obrane.

O prvom tužbenom razlogu koji se odnosi na povredu članaka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002 u vezi s njezinim člankom 36.

30 Tužitelj navodi da su prikazi dizajna takve kvalitete da omogućavaju njegovo umnožavanje. U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (d) i (e) Uredbe br. 2245/2002 prikazani su na neutralnoj podlozi i nisu retuširani tušem ili korekturnom tekućinom te su kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koje se zahtijeva zaštita te koja omogućuje njihovo umanjivanje ili uvećanje. Propis Unije predviđa samo te zahtjeve. Odbijanje žalbenog vijeća da dodijeli datum podnošenja prijave zato što prikazi nisu omogućavali donošenje zaključka o tome je li zaštita prijavljena za čašu, bocu ili njihovu kombinaciju pogrešno je s obzirom na to da se navedeno pitanje eventualno postavlja samo u okviru postupka zbog povrede prava, ali ne sprečava dodjeljivanje datuma podnošenja prijave. Nadalje, zaključivanje žalbenog vijeća može se eventualno uzeti u obzir u pogledu prikladnosti dizajna da bude registriran. Prema tužitelju, članak 36. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 6/2002 i članak 10. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 2245/2002, u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) potonje uredbe određuju zahtjeve samo u pogledu kvalitete prikaza dizajna, a ne u pogledu njegova sadržaja. Opća struktura članaka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002 ide u prilog činjenici da je njegovim prijavama za registraciju trebalo dodijeliti datum podnošenja.

31 U tom pogledu, prema ustaljenoj sudskoj praksi, prilikom tumačenja odredbe prava Unije, valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i ciljeve propisa kojeg je dio (presude od 29. siječnja 2009., Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, t. 34., i od 3. listopada 2013., Lundberg, C-317/12, EU:C:2013:631, t. 19.).

32 Valja podsjetiti da članak 36. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, na koji upućuju članak 45. stavak 1. i članak 46. stavak 2. te uredbe, propisuje da prijava za registraciju treba sadržavati „prikaz dizajna prikladnog za umnožavanje”. Međutim, ta odredba ne određuje uvjete koji trebaju biti ispunjeni kako bi se takav prikaz smatrao „prikladnim za umnožavanje”. Članak 36. stavak 5. Uredbe br. 6/2002 dodaje da prijava mora ispunjavati uvjete utvrđene provedbenom uredbom, u ovom slučaju Uredbom br. 2245/2002.

33 U tom smislu, članak 10. Uredbe br. 2245/2002 propisuje uvjete u vezi datuma podnošenja prijave propisujući da EUIPO obavješćuje podnositelja prijave da se datum prijave ne može dodijeliti ako prijava osobito ne sadrži prikaz dizajna u skladu s člankom 4. stavkom 1. točke (e) te uredbe.

34 Ta potonja odredba propisuje da se prikaz dizajna sastoji od grafičkog prikaza ili fotografije dizajna, u crno-bijeloj tehnici ili u boji. Navedeni dizajn prikazuje se na neutralnoj podlozi i ne smije biti retuširan tušem ili korekturnom tekućinom. Isti dizajn mora biti kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koji se zahtijeva zaštita. Članak 10. Uredbe br. 2245/2002 određuje rok u kojem se treba obaviti otklanjanje nedostataka.

35 Iz strukture Uredbe br. 6/2002 proizlazi da postupak ispitivanja dizajna obuhvaća dvije razine: u prvom redu, EUIPO treba utvrditi, s jedne strane, odgovara li predmet prijave definiciji dizajna (članak 3. točka (a) i članak 47. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 6/2002) i, s druge strane, je li dizajn protivan javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima (članak 47. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 6/2002). Ako nije povučena ili izmijenjena, takva prijava može se odbiti tek nakon što podnositelj prijave podnese svoje očitovanje (članak 47. stavak 2. Uredbe br. 6/2002).

36 U drugom redu, nakon što utvrdi da se prijava za registraciju odnosi na dizajn i da nije protivna javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima, EUIPO treba provjeriti, u skladu s člankom 45. Uredbe br. 6/2002, zadovoljava li navedena prijava za registraciju obvezne uvjete iz članka 36. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 (zahtjev za registraciju, podatke o podnositelju prijave, prikaz dizajna prikladnog za umnožavanje) i iz članka 36. stavka 2. te uredbe (naznaka proizvoda), kao i, po potrebi, fakultativne uvjete iz članka 36. stavka 3. (opis kojim se pobliže objašnjava prikaz ili uzorak; zahtjev za odgodu objave registracije; podatke o zastupniku ako ga je podnositelj prijave imenovao; klasifikaciju proizvoda, s naznakom razreda; podatke o dizajneru ili više dizajnera).

37 U pogledu ispunjavanja uvjeta navedenih u točki 36. ove presude, u skladu s člankom 46. Uredbe br. 6/2002, omogućeno je ispravljanje nedostataka na način da se, kada se radi o uvjetima iz članka 36. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji je podnositelj prijave uklonio nedostatke, a kada se radi o ispunjavanju drugih uvjeta, nakon ispravljanja nedostataka, kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji je prijava prvotno podnesena. U slučaju neuklanjanja nedostataka, u prvom slučaju prijava se ne smatra prijavom za registraciju, a u drugom slučaju prijava se odbija.

38 Prikaz dizajna koji se ne može umnožiti obuhvaćen je, dakle, jedino člankom 46. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002, na način da podnositelj prijave može otkloniti nedostatke, pri čemu se datum podnošenja prijave ipak pomiče na datum uklanjanja nedostatka. Ne uklone li se navedeni nedostaci u propisanom roku, prijava se ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice.

39 Imajući u vidu navedena utvrđenja, valja odrediti primjenjuje li se članak 36. stavak 1. Uredbe 6/2002, s obzirom na svoj tekst i okvir u kojem se nalazi, samo na slučajeve u kojima je prikaz spornog dizajna „fizički” zbunjujuć ili nejasan zbog loše kvalitete otiska, kao što to navodi tužitelj, ili se primjena te odredbe odnosi i na nepreciznosti, nesigurnost ili nejasnoću u odnosu na objekt zaštite dizajna za koji se registracija prijavljuje, kao što to navodi EUIPO.

40 Valja utvrditi da je tužiteljevo tumačenje članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002 i članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2245/2002, u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) potonje uredbe, prema kojem se ta odredba primjenjuje samo na dizajne kod kojih je kvaliteta prikaza srednje razine očito u suprotnosti sa sustavom u kojem je osmišljena registracija dizajna, a na koji se gore podsjeća.

41 Naime, članak 36. Uredbe br. 6/2002, koji u stavku 1. točki (c) propisuje da prijava za registraciju dizajna Zajednice sadržava prikaz dizajna prikladnog za umnožavanje, u stavku 5. pojašnjava da ta prijava mora ispunjavati uvjete utvrđene Uredbom br. 2245/2002.

42 Potonja uredba propisuje u članku 4. stavku 1. točki (e), na koji upućuje članak 10. stavak 1. točka (c) te uredbe, da dizajn treba osobito biti „kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koja se zahtijeva zaštita”.

43 Smatrajući da se ta odredba odnosi samo na „fizičku” ili „materijalnu” kvaliteta prikaza, tužitelj polovično i, slijedom navedenog, netočno tumači tu odredbu jer se usredotočuje samo na izraz „kvalitetne izrade”.

44 Međutim, ta odredba pojašnjava da prikaz mora omogućiti jasnu vidljivost svih obilježja „predmeta za koji se zahtijeva zaštita”.

45 Taj dio rečenice odnosi se na uvjet koji je svojstven svakoj registraciji, a to je omogućiti trećima da jasno i precizno odrede sva obilježja dizajna za koji se traži zaštita (vidjeti u tom smislu i analogijom presude od 12. prosinca 2002., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, t. 48. do 52. i od 19. lipnja 2012. Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, t. 46. do 48.).

46 Neprecizni prikazi ne omogućavaju trećima da na nedvojbeno odrede predmet zaštite dotičnog dizajna.

47 U tom smislu valja navesti da, iako se prikazi odnose na više dizajna, razjašnjenje je nužno ne samo radi osiguranja pravne sigurnosti trećih koji trebaju precizno poznavati predmet zaštite dizajna, nego i iz računovodstvenih razloga, s obzirom da to da se iznos pristojbi koje naplaćuje EUIPO razlikuje prema broju razreda proizvoda na koji se dotični dizajn odnosi.

48 Tužitelj također smatra da se mogući nedostatak, koji se sastoji u tome da prikazi ne prikazuju samo jedan dizajn, već dva, trebao razmatrati u okviru članka 47. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 6/2002, u vezi s člankom 3. točkom (a) te uredbe, i da on nije trebao biti razlog za odbijanje dodjele datuma podnošenja prijave.

49 Valja navesti da tu argumentaciju treba odbiti zato što se članak 3. točka (a) Uredbe br. 6/2002, na koju upućuje članak 47. stavak 1. točka (a) te uredbe, odnosi na situaciju u kojoj se prikaz za koji se zahtijeva registracija ne može smatrati dizajnom u smislu te uredbe jer ne sadržava prikaz jednog proizvoda ili jednog dijela proizvoda, što očito nije slučaj u ovom postupku.

50 Naime, nije sporno da predmetni prikaz zadovoljava uvjete definicije dizajna, pa se na tu situaciju ne primjenjuje članak 47. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 6/2002, nego to što on ne može biti umnožen u smislu članka 36. stavka 1. te uredbe zbog nedostataka koje sadržava, a koje su obuhvaćene člankom 46. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002. Potonja odredba jasno propisuje da, ako se ne uklone nedostaci u propisanom roku, prijava se ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice.

51 Kao što ispravno navodi EUIPO, članak 45. stavak 2. točka (a) Uredbe br. 6/2002, u vezi s člankom 36. stavkom 5. te uredbe, nužno treba usko tumačiti kako bi se izbjegla tumačenja koja su nedosljedna i proturječna odredbama uredbe, tako da te odredbe ne upućuju na zahtjeve iz članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002, kao što to navodi tužitelj. Upućivanje na članak 45. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 6/2002, propisano u članku 46. stavku 3. te uredbe, ne dovodi do toga da se članak 4. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 2245/2002 primjenjuje isključivo u okviru članka 46. stavka 3. Uredbe br. 6/2002. Naprotiv, tu situaciju treba ispitati u okviru članka 46. stavka 2. Uredbe br. 6/2002 u vezi s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) te uredbe i člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002, kao što je to ispravno učinilo žalbeno vijeće.

52 Dakle, članak 36. stavak 5. Uredbe br. 6/2002 odredba je koja u okviru Provedbene uredbe ovlašćuje nadležna tijela da pobliže odrede uvjete iz članka 36. stavka 1. točke (c) te uredbe u odnosu na prikaz dizajna, a koji su detaljno određeni u članku 4. stavku 1. točki (e) Uredbe br. 2245/2002.

53 Konačno, što se tiče tužiteljeva argumenta koji se temelji na drukčijem stavu koji je usvojen u njemačkoj sudskoj praksi, ni on ne može dovesti u pitanje ocjenu žalbenog vijeća. Naime, valja navesti da je sustav dizajna Unije autonoman sustav koji se sastoji od skupa pravila i koji ima sebi svojstvene ciljeve, a njegova primjena je neovisna o svim nacionalnim sustavima (vidjeti, analogijom, presudu od 16. siječnja 2014., Message Management/OHIM – Absacker (ABSACKER of Germany), T-304/12, neobjavljena, EU:T:2014:5, t. 58. i navedenu sudsku praksu).

54 Iz prethodno navedenoga proizlazi da prvi tužbeni razlog treba odbiti.

O drugom tužbenom razlogu, koji se odnosi na povredu prava obrane

55 Tužitelj navodi da je žalbeno vijeće povrijedilo njegova prava obrane zato što je svoje obrazloženje nadomjestilo obrazloženjem ispitivača, a da mu nije dalo mogućnost očitovanja.

56 Valja navesti da je žalbeno vijeće smatralo u točki 22. pobijane odluke da je ispitivač povrijedio obvezu obrazlaganja zašto što se, kod stava da prijave nisu prijave za registraciju dizajna pozvao na neslaganje tužitelja sa zapisnicima o ispitivanju koje je sastavio, a ne na članak 46. stavak 2. Uredbe br. 6/2002, u vezi s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) te uredbe, i članak 4. stavak 1. točku (e) Uredbe br. 2245/2002. Usto žalbeno vijeće smatralo je da odluka ispitivača nije sadržavala analizu argumenata tužitelja.

57 U tom pogledu treba podsjetiti da se, u skladu s člankom 62. Uredbe br. 6/2002, odluke EUIPO-a mogu temeljiti samo na onim razlozima ili dokazima o kojima su se predmetne stranke imale mogućnost očitovati. U kontekstu prava o dizajnu Unije, u toj odredbi sadržano je opće načelo zaštite prava obrane. Na temelju tog općeg načela prava Unije, adresati odluka javnih tijela koje znatno utječu na njihove interese trebaju imati priliku učinkovito izložiti svoje stajalište. Pravo na saslušanje odnosi se na sve činjenične i pravne elemente koji predstavljaju temelj akta kojim se donosi odluka, ali ne i na konačan stav koji će administracija usvojiti (vidjeti presudu od 27. lipnja 2013., Beifa Group/OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Pisaći pribor), T-608/11, EU:T:2013:334, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

58 Osim toga, na temelju članka 62. Uredbe br. 6/2002 odluke EUIPO-a trebaju biti obrazložene. Ta obveza ima isti doseg kao i ona utvrđena člankom 296. UFEU-a. U tom smislu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da obveza obrazlaganja pojedinačnih odluka ima dvostruku svrhu kojom se omogućava, s jedne strane, zainteresiranoj osobi da sazna razloge poduzimanja mjere kako bi obranila svoja prava i, s druge strane, sudu Unije da obavlja dužnost kontrole nad zakonitosti odluka. Pitanje zadovoljava li obrazloženje odluke te zahtjeve treba ocjenjivati ne samo s obzirom na njegov tekst nego i s obzirom na njegov kontekst kao i na sveukupnost pravnih pravila koja uređuju dotično područje (vidjeti u tom smislu presudu od 25. travnja 2013., Bell & Ross/OHIM – KIN (Kućište ručnog sata, T-80/10, EU:T:2013:214, t. 37.).

59 U predmetnom slučaju valja navesti da je nesporno da je ispitivač sastavio četiri zapisnika o ispitivanju, 17. travnja, 25. lipnja, 16. srpnja i 24. kolovoza 2015.

60 Iz tih različitih zapisnika, osobito iz drugog i četvrtog zapisnika, dovoljno i jasno proizlazi da je ispitivač smatrao da prijave za registraciju nisu u skladu s odredbama članka 36. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 i članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002 zbog postojanja boca na prikazima, što je imalo za posljedicu da obilježja za koje se zahtijevala zaštita nisu bila jasno vidljiva.

61 Osim toga, ispitivač je u različitim zapisnicima precizno i obrazloženo iznio razloge zbog kojih nije mogao usvojiti tužiteljeve prijave za registraciju, odnosno zbog istodobnog postojanja boce i čaše, čime je konkretno odgovorio na tužiteljeve argumente.

62 Slijedom navedenog, suprotno od onog što je smatralo žalbeno vijeće, pobijana odluka ispitivača, sagledana s obzirom na različite zapisnike ispitivača koji su tužitelju bili detaljno poznati, bila je dovoljno obrazložena (vidjeti, analogijom, presudu od 24. studenoga 2005., Njemačka/Komisija, C-506/03, neobjavljena, EU:C:2005:715, t. 38.).

63 Stoga je žalbeno vijeće pogrešno zaključilo o postojanju povrede obveze obrazlaganja te je svojim obrazloženjem nadomjestilo obrazloženje ispitivača, premda se nije radilo o zamjeni obrazloženja nego o potpunom preuzimanju upravo istog onog obrazloženja koje je izložio ispitivač u svoja četiri zapisnika.

64 Iz toga slijedi da se tužitelj u svakom slučaju ne može pozivati na to da je žalbeno vijeće povrijedilo njegova prava obrane, s obzirom na to da obrazloženje u pobijanoj odluci potpuno preuzima obrazloženje koje mu je ispitivač priopćio u okviru postupka koji se pred njim vodio, a suprotno onomu što navodi tužitelj.

65 S obzirom na sve prethodno navedeno, drugi tužbeni razlog, a time i tužbu u cijelosti, treba odbiti.

Troškovi

66 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti da snosi troškove, sukladno zahtjevu EUIPO-a.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Društvu Mast-Jägermeister SE nalaže se snošenje troškova.**

Collins Barents Passer

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 9. veljače 2017.

Potpisi